HØRINGSNOTAT

Oslo, 28/09/2020

Innspill til Kulturdepartementet fra Multilot AS på utkast til ny pengespillov.

Vi er invitert til å komme med innspill til det utkastet som er sendt på høring vedrørende forslag til ny lov om pengespill, og tillater oss å komme med noen korte kommentarer:

I hovedsak er vårt syn at forslaget er positivt.

Multilot AS har brukt betydelige midler på å utvikle en digital plattform for regulerte pengespill. Plattformen er nå sertifisert og godkjent for bruk både i Norge, Sverige og en rekke EU-land.
Denne platformen oppfyller alle krav til identifisering, RNG, hvitvaskingsreglement, samt alle kontrollmekanismer som finnes og trengs for å oppdage problematisk spilladferd og samtidig overholdelse av aldersgrenser.
Dette er en generisk løsning som kan tilpasses alt fra små lokale lotterier til store landsdekkende pengespill.
Vi har med andre ord utviklet verktøyet som skal til for å imøtekomme alle de krav til ”ansvarlighetshensyn” som myndighetene etterspør.

Det er derfor gledelig at det i utkastet til ny pengespillov pekes på at nettopp ”ansvarlighetshensyn” skal legges til grunn for alle typer pengespill, slik at en kan forhindre problematisk spilladferd, økonomisk mislighet og begrense privat fortjeneste, som går på bekostning av inntektene til gode formål.

Det fremstår som klokt å skille klart mellom de tre sektorområdene, at Norsk Tipping og Norsk Rikstoto får enerett til å tilby pengespill som krever særlig offentlig kontroll, og at det blir en klargjøring av hva som kan tilbys av pengespill for andre enn enerettsaktørene. Det er her vi ser en rolle for å kunne bistå de mange mindre aktørene som enten har hjemmel – eller som nå får hjemmel – til å drive med private lotterier.

Multilot AS har de siste månedene fått mange henvendelser fra landsdekkende organisasjoner som ønsker å bruke vår plattform, men som deretter møter den norske virkeligheten på det praktiske plan: De gamle forskriftene for så vel landslotterier (§6-lotterier med årlig omsetningsgrense 100 mill) og lokal bingo, smålotterier etc. er i praksis alle analoge, med de utfordringer dette medfører.
Det tillates ikke å bruke digital teknologi på deler av disse pengespillområdene.
Det er unektelig ganske spesielt, da digitalisering utelukkende vil ha positive konsekvenser. En digitalisering av denne typen virksomhet til medføre at det blir nærmest umulig å hvitvaske penger gjennom norske pengespill, at sporbarheten i transaksjonene blir 100%, at aldergrensene blir betydelig lettere å overholde og nærmest umulige å bryte, samt at man får betydelig bedre kontrollmekanismer til å både fange opp og forhindre problemspillere.
Myndighetene etterspør mer kontroll og mekanismer for «ansvarlighetstiltak», men til tross for at disse finnes (ref. vår digitale plattform) og er godkjent av Lotteritilsynet, så vil norske myndigheter ikke tillate at denne teknologien blir tatt i utstrakt bruk på dette

området innen spillsektoren.

Ansvarlighet er det fremste målet i norsk pengespillpolitikk, og det bør derfor være formålstjenlig å åpne for digitalisering av mindre pengespill under forutsetning av at man har god statlig kontroll, noe norske myndigheter har full adgang til å ha.
Til tross for dette praktiserer myndighetene eksempelvis krav om at såkalte «små lotterier» skal skje med loddbok og nedtegning på papir eller i form av skrapelodd. Det gis ikke noen forklaring på hvorfor dette er den foretrukne metoden fra myndighetenes side.

Den digitale løsningen som nå benyttes på §7-lotteriet for Right to Play, kan selvsagt også benyttes for landslotterier (såkalte §6-lotterier) og til å betjene både lokale lotterier og bingo, hvilket hadde gagnet frivilligheten enormt uten å gå på bekostning av spillerne; snarere tvert i mot.
Men dette krever en praksisendring.

La oss ta utgangspunkt i et eksempel med entreprenørbingo (der lag og foreninger engasjerer en privat aktør til å drifte deres lisens(er)).

I høringsnotatet står: *"For entreprenørbingo er det i dag slik at det er bingoentreprenøren selv som knytter til seg de organisasjonene med lotteritillatelse som bingoentreprenøren ønsker å støtte med overskuddet fra bingovirksomheten. De samme organisasjonene får også overskudd fra pengespill som foregår på Norsk Tippings bingoterminaler (Belago) i de konkrete bingolokalene. Det er altså bingoentreprenøren som i realiteten avgjør hvem som får overskuddet fra pengespillene. Av praktiske hensyn er det også bingoentreprenøren som sender inn søknad om bingotillatelse på vegne av de godkjente organisasjonene som er knyttet til entreprenøren. I tråd med lotteriloven § 6 andre ledd har bingoentreprenøren knyttet til seg godkjente organisasjoner og foreninger som har aktivitet i nærområdet til bingohallen.*
Hvorvidt en organisasjon kan få bingoinntekter i dag, og hvor mye den kan få, beror dermed på bingoentreprenørens "godvilje". Dette kan sette en organisasjon som er avhengig av en entreprenør for å få inntekter fra pengespill i en vanskelig stilling. Lotteritilsynets erfaring er også at det mange steder er svært vanskelig for nye organisasjoner å komme inn i dette markedet".

Det at man må foreta bingospillet i en bingohall, samt at spillet må skje manuelt og med bonger på papir, og at det er entreprenøren som de facto kan styre hvem som skal få del av overskuddet, er en løsning som synes lite holdbar.
Multilot har digitale løsninger som kan avvikle slikt spill innenfor alle de kritiske kriterier som myndighetene setter, inkludert smittevern. Men da må det bli tillatt å operere på en digital plattform.

Hvis forutsetningen for bingospillet er å hente inn midler til aktivitet på lokalt plan, bør det være en rimelig grunn til at også lag og foreninger utenfor de store byene og tettstedene (der bingohaller finnes), får mulighet til å operere slike spill.
Men igjen; det må gjøres endringer i forskriftene slik at digital omsetning av spill blir likestilt med det som gjøres eksklusivt i bingohaller.

I tillegg kan nevnes at våre beregninger viser at overskuddet til lisenshaver mer enn kan fordobles. Alt dette mens man reduserer spillavhengigheten og adgangen til hvitvasking av penger.
I dag får eieren av bingolisensen 15 % av netto omsetning (etter at premiepenger er utbetalt).
En digital løsning vil kunne gi mellom 30 og 40 % til de lag og/eller foreninger som har lisens.
Men dette får man altså ikke lov til uten at det blir redegjort for hvorfor.
Forskriftene forutsetter at driften skal være analog og at det skal skje i en bingohall (med manuell trekning).

En åpning for å digitalisere denne virksomheten – selvfølgelig under strenge ansvarlighetstiltak – ville også gitt lag og foreninger over hele landet den samme muligheten som lag/foreninger har i de store byene der bingohallene finnes.

En endring av praksisen, slik at denne type pengespill også kan kjøres digitalt, er vårt viktigste poeng og vårt fremste ønske, spesielt ettersom hvitvaskingsloven i praksis har blitt avviklet for spillsektoren i Norge. Dette medførte også at kravet til spillerregistrering bortfalt og der igjennom forsvant også kontrollen og sporbarheten med tanke på problemspillere.
En digitalisering kan skape et lokalt engasjement med dyp forankring i den norske frivillige innsatsen, der pengene går til aktivitet i lag og foreninger. Det er et moment som også styrker den norske enerettsmodellen og gir støtte på grunnplanet for en slik politikk og alt dette uten å skape spillavhengighet eller grobunn for kriminalitet.
Tross alt er ansvarlighet er det fremste målet i norsk pengespillpolitikk.

På vegne av Multilot AS

Reidar Magnus Nordby,
Viseadministrerende Direktør